

[Nathalie Lind.]

det ekstra perspektiv, der er i sagen med det store antal fremmedarbejdere, vi har i landet. Jeg vil stille det spørgsmål: har vi tilstrækkelig tolerance til, at vi i vores holdning over for fremmedarbejderne og over for deres gudsdyrkelse kan give slip på denne straffebestemmelse?

Jeg kan sige, at vi fra venstres side vil deltage med interesse i udvalgsarbejdet. Vi vil være kritiske på flere punkter, og lede-tråden fra vores side vil være det, jeg næv-nede her i begyndelsen af min ordførertale. Vi ser gerne, at resultatet bliver en ændring af straffeloven, men vi fastholder, at vi ikke må lovgive på en sådan måde, at vi kommer i strid med retsbevidstheden i befolkningen. Der er yderligere at føje til — det får vi ikke lejlighed til at diskutere i dag, det bliver i næste uge — at vi også skal tage hensyn til offeret for forbrydelserne, men det får vi jo lejlighed til at vende tilbage til.

Else-Merete Ross: Det foreliggende lovfor-slag bygger på en arbejdsgruppes betænk-ning om foranstaltninger til nedbringelse af omfanget af de strafferetlige frihedsberøvel-ser og på straffelovrådets udtalelser angå-ende betænkningen.

Arbejdsgruppen hævder, at mængden af idømte frihedsstraffe overstiger fængselsvæ-senets kapacitet. Jeg mener ikke, at fæng-selsvæsenets manglende kapacitet i sig selv kan begrunde en nedsættelse af mængden af frihedsstraffe.

Det hævdes, at vi i sammenligning med andre lande anvender frihedsberøvende sanktioner relativt meget. Dette må deri-mod give anledning til overvejelse af, dels om tiden ikke er kommet til at unldate at belægge visse handlinger med straf, dels om vi i visse tilfælde kunne anvende andre sanktioner end frihedsberøvelse, og endelig, om længden af de frihedsberøvende straffe, der idømmes, ikke kunne gøres kortere, uden at de derved mistede deres generalpræ-ventive virkning.

I straffelovrådets udtalelse fremhæves, at en reduktion af frihedsberøvelse allerede er i gang, idet både antallet af tiltalefrafald så-vel som domstolenes anvendelse af betin-gede domme er stadig stigende. Når der al-ligevel har været ønske om yderligere at sænke strafudmålingsniveauet og begrænse

anvendelsen af frihedsberøvende foranstalt-ninger, hænger det nok sammen med, at fri-hedsberøvelsen anses for et større onde end i tidligere tider. Det hænger vel også sammen med den opfattelse, at det traditionelle fæng-selsmiljø frembyder risikomomenter for den indsatte, at afsoning af straf har begrænsede muligheder for at forbedre fangen og gøre hans stilling i samfundet bedre, når han løs-lades. Vi må erkende, at vor viden om be-handlingsbehov og behandlingsmuligheder over for de indsatte er begrænset. På den anden side må vi også erkende, at vi i hvert fald ikke foreløbig synes at have midler i hænde, der helt kan erstatte frihedsstraf.

Det foreliggende lovforslag er en del af den samlede kriminalreform, der bl. a. læg-ger vægt på en udvidet kriminalforsorg i frihed. Kriminalforsorg i frihed bør efter min opfattelse ikke udbygges hurtigere, end at der er menneskelige og økonomiske res-sourcer nok til at gennemføre for sorgen på en måde, så denne værdifulde form for for-sorg ikke risikerer at komme i miskredit el-ler blive en skuffelse. Med dette lovforslag fortsættes tendensen til sænkning af strafud-målingsniveauet, specielt med hensyn til de mindre berigelsesforbrydelser. Der gives et lovgivningsmæssigt grundlag for sænkning af strafudmålingsniveauet ved ændring af for-skellige paragraffer.

Jeg er meget tilfreds med, at ministeren ikke har fulgt arbejdsgruppens forslag om, at

„Ved tyveri af varer, som er udbudt til salg på en sådan måde, at de er let tilgæn-gelige for kunderne, finder påtale kun sted, såfremt almene hensyn kræver det.“

Ministeren gør ret i at fastholde, at tyveri er strafbart, uanset under hvilke omstæn-digheder det begås. Det er en del af vor al-mindelige moralopfattelse, at vi ikke må forgribe os på hinandens ejendom. Det prø-ver vi at lære vore børn. Det ville derfor have været overordentlig uheldigt, hvis mi-nisteren havde rettet sig efter arbejdsgrup-pens forslag.

Noget andet er, hvilken reaktion vi an-ender over for tyveriet. Der skal man kunne spille på hele registeret af mulighe-der. Her vil man vel også kunne bruge den nye formulering af § 80, hvorefter man ved straffens udmåling også tager hensyn til oplysninger om gerningsmandens person,